

[Statsministeren.]

nedgang ikke bliver ligeligt fordelt. Den vil vel ramme landmændene hårdest, medmindre vi gør indgreb herimod. Men at den også vil komme til at ramme danske arbejdere og funktionærer i form af ringere lønfremgang, faktisk reallønsnedgang og et stop for udgifterne til sociale fremskridt og uddannelsesmæssige fremskridt, alt det burde man vide fra modstanderside.

Man skal også være klar over, at hvis vi i en sådan situation agter at gøre en særlig anstrengelse for at fremme vores industrialisering, fremme vores industrielle konkurrenceevne, for at kunne overvinde det handicap, det er ikke at være med i fællesmarkedet, og altså få den store del af vores eksport, også industrieksport, der går til fællesmarkedslande, inklusive England, til at være særlig konkurrencedygtig, ja, så skal vi ud af den i forvejen stagnerende mængde af midler, der står til rådighed til vores forbrug, yderligere tage en stor sum til ekstra investeringer. Det vil altså være en særdeles alvorlig økonomisk situation, samfundet vil komme ud for og folketinget vil komme ud for, hvis vi ikke sammen med England går ind i fællesmarkedet. Jeg må altså stærkt fraråde, at man bringer sig i den situation.

Der er af flere af de politiske ordførere stillet spørgsmål om, hvornår regeringen vil være klar med den skærpelse af jordlovene, som er nødvendig, før vi går til folkeafstemning om dansk tilslutning til fællesmarkedet. Jeg kan svare, at vi regner med at have disse lovforslag klar til fremsættelse ca. 1. februar 1972. Jeg vil ikke have spor imod, hvis vi i regeringen kunne gå til markedsudvalget før fremsættelsen i folketinget og derved give de fem partier en mulighed for at overveje disse meget afgørende lovforslag, inden de skal behandles i folketinget. Der er åbnet for en sådan mulighed i regeringens tiltrædelsestale, og det vil velsagtens sige, at vi et par uger før 1. februar 1972, altså i midten eller lidt over midten af januar, vil kunne give en orientering i markedsudvalget.

Jeg skal erkende, at det havde været ønskeligt, om vi havde haft denne lovgivning færdig allerede i dag, men jeg tror, at også den tidligere regerings medlemmer vil vide, at det er et meget stort, meget omfattende

sagligt stof, og, kan vi vel også forudse, et meget kontroversielt stof, der her skal behandles, og vi vil naturligvis søge så god og så sagligt rigtig en løsning som muligt. Men det er altså tidsfristerne for det.

Man stiller spørgsmål omkring Norge, og dér er det korrekt, at der foreligger en parti-beslutning i socialdemokratiet, der går ud på, at hvis Norge mod forventning ikke går med, foreligger der en ny situation. Jeg er enig i, at en sådan beslutning må medføre en reel forpligtelse, og det vil sige, at hvis noget sådant indtræder, vil det kræve en ny overvejelse vedrørende vores markedspolitik.

Hr. Stetter, det konservative folkepartis ordfører, spørger, om der af mine samtaler med den britiske premierminister, Heath, kunne udledes tilsagn om særlig britisk hjælp eller støtte, hvis Danmark påtager sig tabet ved at blive stående udenfor, når England går ind. Jeg må svare hr. Stetter, at der ikke kan udledes et sådant tilsagn af de samtaler, vi førte.

Jeg må slutte med at anbefale, at man stemmer for det af hr. Poul Dalsager stillede forslag om motiveret dagsorden. Ved medlemskab påtager vi os både adgang til rettigheder, og vi påtager os forpligtelser. Vi bringer os ind i en situation, der medfører fordele, og som medfører ulemper. Jeg mener, som jeg håber det er fremgået af mit indlæg, at fordelene både på kort og på lang sigt overstiger ulemperne.

Først og fremmest synes jeg, at medlemskab i fællesmarkedet åbner enorme perspektiver. Jeg har nævnt de samfundsøkonomiske: en toldfri og restriktionsfri afsætning til et stort købedygtigt europæisk marked åbner enorme perspektiver for hele det danske erhvervsliv. Jeg synes, det åbner perspektiver for samarbejdsmuligheder på en lang række andre områder. Jeg har nævnt nogle af dem, andre deltagere i debatten har nævnt andre.

Endelig mener jeg, at udvidelsen af fællesmarkedet til forhåbentlig at omfatte 10 europæiske lande åbner perspektiver for et politisk samarbejde og for en sikring af freden, som jeg anser for meget væsentlig. Jeg anser også dette udvidede europæiske samarbejde for en god basis for øget u-lands-hjælp og for øget samhandel og samarbejde